SÜPER BABA SÜPER GALATASARAYLI

Sürekli yazarımız Ömer Bugay'ın bu sayımızdaki konuğu, kendi deyimiyle "adeta elinde büyüdüğü" ünlü Galataraylı tiyatro sanatçısı Şevket Altuğ oldu, Medya önünde olmaktan ısrarla kaçınan ve başarılı kariyeriyle tezat oluşturan mütevazılığıyla her daim örnek olan Şevket Altuğ'un çocukluğundan itibaren sarı-kırmızı renklerle bezenmiş dünyasında yolculuğa çıkarken, çok uzun süre sonra ilk röportajını Galatasaray Dergisi'ne verdiği için teşekkür ediyoruz.

Sevgili Şevket Ağabey bize nasıl Galatasaraylı olduğunu ve lise yıllarını anlatabilir misin?

Altı yaşımda iken Galatasaray Lisesi'nde ilkokula başladım ki bu 1950 yılına tekabül eder. 18 yaşımda yani 1962 yılında mezun oldum. Yani bırak moral olarak her şeyden önce fizik olarak tam 12 sene Galatasaray'ın içindeydim. Sağım, solum, üstüm, altım Galatasaray'dı resmen. Öyle ki bizim zamanımızda Galatasaray Lisesi'nde okuyanlar aynı zamanda Galatasaray Spor Kulübü'nün bünyesinde sporculuk yapıyorlardı. Onların idmanlarını izlerdik bahçede keyifle. Hatta yanlış hatırlamıyorsam o dönem ya basketbol ya da voleybol takımının tamamı Galatasaray Lisesi'nin öğrencilerinden oluşuyordu. Yani aynı zamanda lisenin de takımıydı. İşte bu denli iç içeydik Galatasaraylı sporcularla ve haliyle ben de Galatasaraylı oldum

Lisedeki dönem arkadaşlarınız veya ağabeylerin içinde tanınmış Galatasaraylılar var mıydı?

Olmaz mı? Mesela sınıf arkadaşlarımdan **Mehmet Ali Birand**'ı sayabilirim. Efendime söyleyeyim **Asaf Savaş Akat**. Rahmetli **Barış Manço**. Bir sınıf altımızda **Timur Selçuk**. Daha çok var da hangisini sayayım. Eski başkan **Özhan Canaydın**. Eski MİT Müsteşarı **Şenkal Atasagun** ve şimdi aklıma gelmeyen niceleri.

1950'li yıllarda Galatasaray Lisesi'ne girip 60'ların başında mezun olmuş genç Galatasaraylı Şevket Altuğ o dönem Türkiye'si ve o dönem Galatasaray Lisesi için hangi yorumu yapar?

O dönemde ben Galatasaray Lisesi'nde okurken Türkiye'de demokrasi daha çok tazeydi, yeni gelmişti ve pek çok sancılar yaşanıyordu. Oysa bizde daha ilk okulda demokrasi vardı. Mesela sınıf mümessilini oyla seçerdik biz. Adaylar olurdu. Adaylar ciddi ciddi propaganda yaparlardı. Vaatleri olurdu ve sonuçta

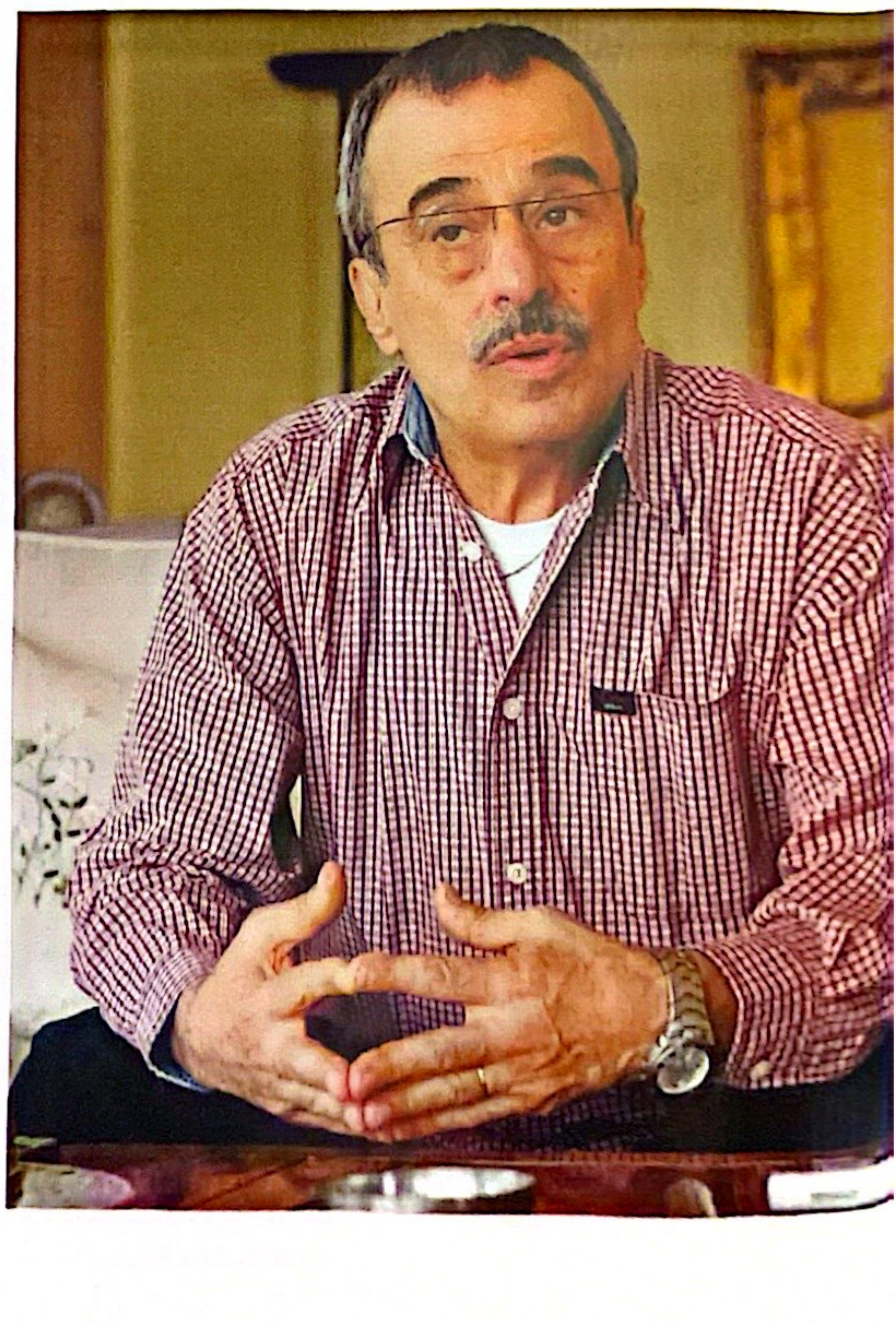

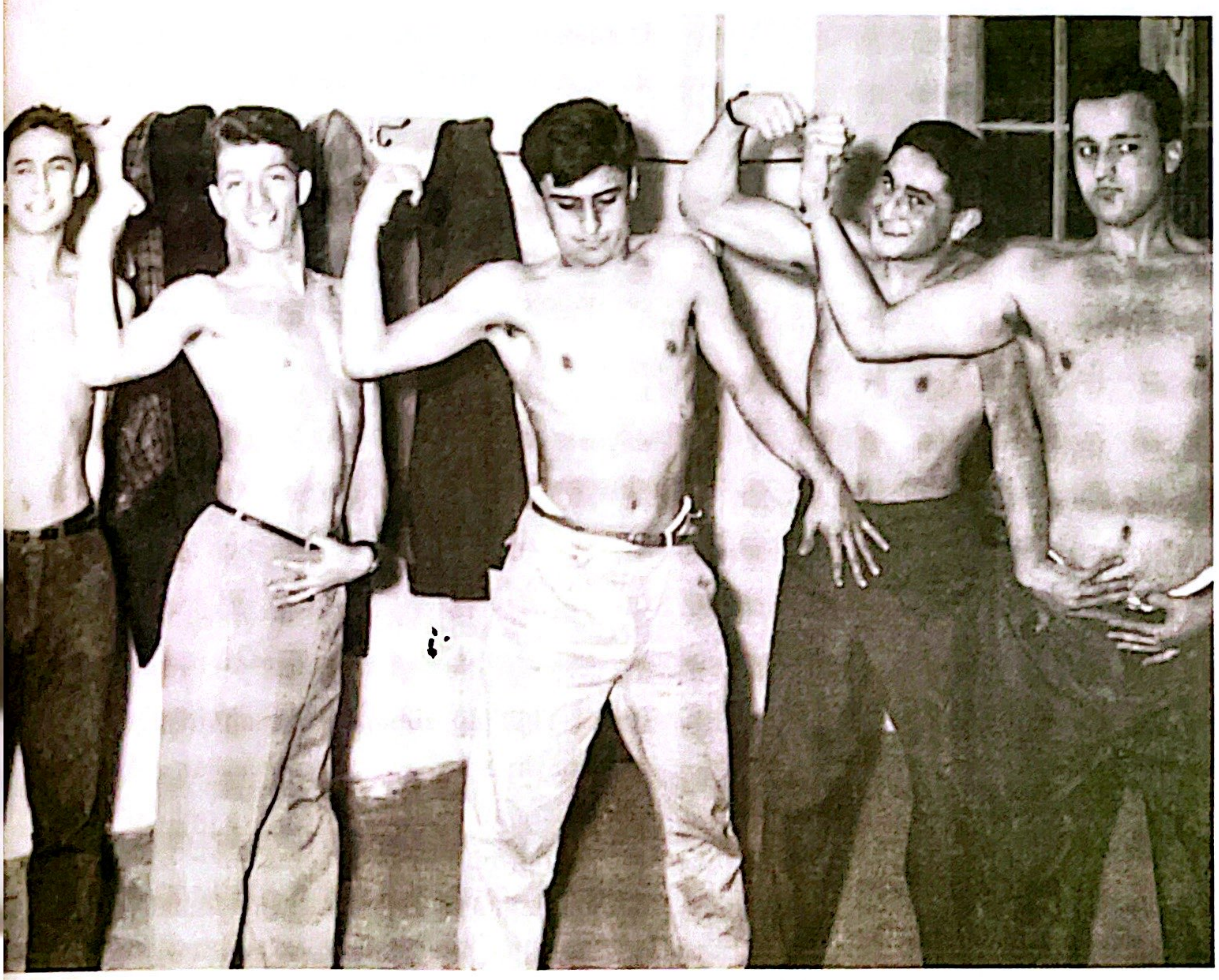

Soldan Sağa: Şenkal Atasagun, Türker Aslan, Şevket Altuğ, Hüseyin Yarsuvat, Mehmet Ali Birand.

bizlerin oylarıyla seçilirlerdi. Gayet demokratik bir ortam vardı lisede. Oysa ki Türkiye'nin demokrasi tecrübesi neydi ki daha o yıllarda? Topu topu dört sene. Biz okulda sanki 40 senedir demokrasi içinde yaşıyor gibiydik. Tabii bu ortamı yaratan çok değerli hocalarımız vardı. Onlara bize aktardıkları edinimler ve kazandırdıkları demokrasi bilinci adına çok şeyler borçluyuz

Bir Galatasaraylı olarak pek çok defalar Galatasaraylı Kültürü terimini kullanmışımdır ve duymuşumdur ama bizzat sana sormak isterim nedir Galatasaraylı Kültürü?

İlk önce Galatasaray'ın dökümü şudur. Yani liseli dökümü. Anadolu'nun en ücra köşesinden gelen bir çocuk da vardır, çok zengin bir ailenin çocuğu da vardır ve aynı sınıfta okurlar, kaynaşırlar. Onları kaynaştıran Galatasaray Kültürü'dür. Bu kültürün içinde demokrat olmak vardır, toleranslı olmak vardır, karşı fikri dinlemek ve saygı duymak vardır. Tabii bizim içimizde de karşıt düşünceli arkadaşlar olurdu. Mesela 1960 yılında darbe oldu. Bazılarımız darbeden yanaydı, bazılarımız karşıydı ama biz içimizde medeni bir şekilde tartışmamızı yapardık. Tartışma bittiği zaman gayet güzel tüm arkadaşlıklar devam ederdi. Gider pasajda hep beraber içkimizi içerdik. Bize öğretilen bu kültür hiçbir tartışmayı bağnazlık boyutuna taşımamamızı sağladı. İnsanları dinlemeyi ve hoşgörü gösterebilmeyi öğrendik.

Günümüzde özellikle Galatasaray-Fenerbahçe rekabeti söz konusu olduğunda çok şiddetli bir fanatizmin her alanda ve her kesimde yaşandığını ve tatsız olayların vuku bulduğunu gözlemleyebiliyoruz. Hazır toleranstan bahsetmişken ben de sormak isterim, örnek olabilecek bir hatıran var mı bu konuda?

Evet, var. Sanırım 2005-2006 sezonuydu. Son maçlar oynanıyordu. Fenerbahçe, Denizli'de son maçta şampiyonluğu kaybetti; biz de Kayseri'yi İstanbul'da yenip şampiyon olduk. Benim burada çok sevgili komşularım var. Karşı komşum ve eşi Fenerbahçeli. Daha maç bitmeden bayraklarını asmışlardı. Maç bitti, bir baktım balkonda yıkılmış bir şekilde bayraklarını topluyorlar. O kadar üzülmüşlerdi ki. Beni görünce tebrik ederiz Şevket Ağabey dediler, ağlamaklı. Hemen aşağıya indim evlerinin oraya gittim. Dedim sakın indirmeyin o bayrakları. 15 dakika ile şampiyon değişmez. Siz de şampiyon sayılırsınız. O kadar şaşırdılar ki. Yani anlatmak istediğim elbette rekabetin içinde seviyeli takışmalar atışmalar olmalı, bu olmazsa zaten ne rengi kalır ne de zevki ama bireyler olarak birbirimizi hor görüp kötü davranmamalıyız. Çünkü bir gün biz sevineceğiz diğer bir gün başkaları. Tabii gönül hep ben sevineyim istiyor ne yalan söyleyeyim ama (gülüyor) sevineceğiz derken kırmamalıyız birbirimizi.

Yine liseye dönüyorum. Mutlaka lisede çok önemli ağabeyler de vardı değil mi, dönem arkadaşlarının dışında?

Vardı var olmasına da biz pek onların yanına yaklaşamazdık. Mesela Turgay Ağabey (Şeren), Coşkun Ağabey (Özarı) ve benim hiç unutamadığım çok büyük bir voleybolcu olan Değer Eraybar. Şimdi rahmetli oldu galiba. Bir servis atardı, karşılamaya çalışan topla birlikte yere serilirdi.

Peki Sevgili Şevket Altuğ'un oyunculuk hayatı nasıl ve ne zaman başladı?

Daha ilkokulda beşinci sınıfta öğretmen geldi, müsamere yapılacağını söyledi. Nasıl heyecanlandım. Dedim inşallah seçme yapılır, o zaman kesin kazanırım. Yoksa hoca kafasına göre seçerse şansım yok. Çünkü yanımda sıra arkadaşım o dönemin çok ünlü oyuncusu Muammer Karaca'nın oğlu Sinan oturuyor. Dua ediyorum Sinan parmak kaldırmasın diye fakat bir baktım kaldırdı, "Gittim şimdi ben" dedim ve nitekim benim oyuncu olma hayallerim lisede Tiyatro Kulübü'ne ne yapıp edip kabul edilişime kadar ertelenmiş oldu.

Peki Galatasaray Lisesi sporda olduğu kadar bu alanda da etkin miydi?
Olmaz mı elbette. Galatasaray'ın Tiyatro Kulübü çok önemli oyuncular yetiştirmiştir. Mesela Erol Günaydın, rahmetli Ergun Köknar ve Ayberk Çölok, Ferhan Şensoy. Tabi kesin şimdi çok kişiyi unutuyorum, daha çok oyuncu var da aklıma gelmiyor. Ünlü gazeteci Ali Sirmen de bizim tiyatro kulübünde oyunculuk yapmıştır. Ha sonra rahmetli Asaf Çiğiltepe.

Liseden sonra oyunculuk kariyerin nasıl gelişti?
Ben lisedeyken rahmetli Asaf Çiğiltepe, Arena Tiyatrosu'nu kurdu. O dönemde Mehmet Ulusoy, Fransa'da tiyatro yapıyordu, bir gün beni Asaf Ağabey'le tanıştırdı. Asaf Ağabey bana haber yollatmış, gelsin demiş. Lise bitmiş yaşım 18. Ben de gittim. Bir baktım benim gibi iki tane daha stajer orada oturuyor. Bir tanesi 15 gün sonra tüydü gitti. Diğer oturan stajer kimdi biliyor musun?

Kimdi?
Senin baban, Umur Bugay. Yıl 1962. Yer Taksim Arena Tiyatrosu.

Nasıl bir diyalog oldu aranızda, iyi anlaşır mıydınız?
İnanır mısın Ömer biz birbirimizden hiç ayrılmadık. Hep yan yanaydık. Turneye giderdik aynı odada kalırdık. Yediğimiz içtiğimiz ayrı gitmezdi. Sonra ben Ankara Sanat Tiyatrosu'na gittim, iki sene sonra döndüm. Gülriz Sururi-Engin Cezzar Tiyatrosu'nda Umur'la (Bugay) yine buluştuk. Yani 1962'den hesap et 2009'a tam 47 yıllık bir dostluğumuz var onunla.

Sanırım ben de bu dostluktan gayet iyi istifade etmiş durumdayım şu an değil mi?
Evet! (Kahkahalar atıyor)

Yine Galatasaray'a dönelim. Yanlış bilmiyorsam bir dönem Galatasaraylı Mezunlar Derneği'nde görev yaptın değil mi Şevket Ağabey?
Evet, Levent'teki Mezunlar Derneği'nde iki sene yönetim kurulunda görev yaptım. Galatasaraylılar Derneği, 100 yıllık bir dernektir. 100 yıllık dernek de çok az bulunan bir şeydir. Benim felsefeme göre buralara geleceksiniz, bir süre görev yapacaksınız ve hemen bir arkadaşınıza görevi teslim edeceksiniz. Koltuğa yapışıp kalmayacaksınız. Tabii layığı ile bu işi yapmak istiyorsanız eğer. Ben orada iki sene görev yaptım ama 365 çarpı 2 yani 730 gün bilfiil çalıştım, ciddi mesai harcadım. Sonra gençler benden başkan olmamı istediler fakat çekimlerim vardı mümkün olmadı

Süper Baba'nın çekimleriydi sanırım?
Evet öyleydi.

O zaman çok iyi bir Galatasaraylı olduğunu bildiğim Şevket Ağabeyim'le yaptığım bu söyleşinin başlığını SÜPER GALATASARAYLI&SÜPER BABA diye atsam uygun mudur?
Evet uygundur. (yine gülerek). İyi Galatasaraylı olduğumu düşünüyorum.

Kızın yani çocukluk arkadaşım Kezban, değerli ikinci başkanımız Sayın Yiğit Şardan'ın kardeşi, benim de ultrAslan Derneği'nin ilk kuruluş senesinde tanışıp arkadaş olduğum sevgili Kayhan Şardan ile evli. Nasıldır Yiğit Bey ile aranız?
Bizim Yiğit ile ahbaplığımız akrabalığımızdan önce gelir. 1993 yılında tanıştık ve her zaman her yerde söylerim hem insan olarak çok uygar bir insandır, hem de çok çağdaş çok başarılı bir yöneticidir. İnşallah Galatasaray'a çok büyük katkıları olacaktır. Buna tüm yüreğimle inanıyorum

Şevket Ağabey bilmem biliyor musun ama youtube adlı internet sitesinde bazı filmlerin hem tıklanma rekoru kırıyor hem de insanlar kahkaha krizine giriyor. Ben de buna dahilim.
Evet duydum o siteyi, bahsettiler bana da bu durumdan.

Peki tiyatrodan sinemaya nasıl geçtin? Onlarca yıl geçtikten sonra bile insanların keyifle izlediği pek çok filme nasıl imza attın?
Demin dediğim gibi babanla tiyatro yaptıktan sonra 75'lerin sonuna kadar tiyatronun içindeym. Sonra Hababam Sınıfı Müzikali'nde oynadım ve bu vesileyle rahmetli Ertem Ağabey'le (Eğilmez) tanıştım. Daha önce de bir iki filmde oynamıştım ama Ertem Ağabey'le tanışınca o beni bırakmadı.

Jale Abla'yla (eşi) da sanırım eski ve ünlü bir Türk filminin setinde tanıştınız diye hatırlıyorum.
Hayır. Yine tiyatroda tanıştık.